

forma verò minimè, vt cera, &c vestis. Etenim totum, & omne, dicuntur: ambo namque habent. Aqua verò, &c quæcumque humida ac numerus, omne quidem dicuntur: totus verò numerus, totaque aqua dicuntur nisi metaphoricè. Omnia verò dicuntur, de quibus omne, tanquam de uno, de his omnia, vt de diuisis, omnis hic numerus, omnes hæ vnitates.

CAPVT XXVII.

Mutilem dicitur quantoru; non quod cunque, sed ut diuisibile, & totum illud sit, oportet. Duo etenim non sunt multila, altero ablato uno; (non enim aequaliter mutilamen, & reliquum vnguam est.) Nec omnino numerus vllus substantiam nanque manere oportet. Si calix mutilus, adhuc oportet esse calicem. Numerus vero non amplius idem. Et adhac etiam si partium dissimilatium sint, nec haec omnia: numerus etenim est, ut etiam dissimilares habeat partes, utputa binarium, & ternarium. Ceterum nihil omnino eorum, quorum positio differentiam non facit, mutilum est; ut aqua vel ignis: sed oportet talia esse, quae secundum substantiam positionem habent. Item, continua: harmonia nanque & ex partibus dissimilariibus est, & positionem habet, mutila autem non sit. Et adhac nec illa, quae tota sunt, cuiuscunque particulae priuatione, mutila sunt: non enim oportet, nec quae principales ipsius substantiarum, nec ubicunque existentes: ut si perforetur calix, non mutilus, sed si ansa, aut extreum aliquod: homo quoque, non si carnem, aut splenem, sed si extremitatem, & hanc non omnem, sed quae tota ablata, non habeat generationem: quale calui, non mutili.

CAPVT XXVIII.

Genus dicitur hoc quidem, si genera-
tio eorum, quæ speciem eandem ha-
bent, continua sit: utputa dicitur, quous-
que genus hominum sit, quia donec eo-
rum generatio continua sit. Hoc verò, à
quo sint primo ad esse mouente. Ita enim
Græci, generē: alij verò Iones dicuntur, eò
quod illi quidem à Græco, hi verò ab Io-
ne primo generante sunt. Et magis qui à
generante, quam qui à materia. Dicuntur
etiam à fœmina genere, vt à Pyrrha. I-
tem vt superficies, figurarum superficia-
lium genus: & solidum, solidarum. Quæ-
que enim figurarum, hæc quidem super-
ficies talis, illa verò solidum tale: hoc
autem, quod subiectum differentiis est. I-
tem, vt in rationibus quod primum inest,

Αὶ δὲ μορφὴ, οὐδὲ οἰκουμένη, καὶ ἐμπειρία. καὶ
τὸ ὄλον γε πᾶς λέγεται τόπος τῆς αἱρέσεως. οἷον
δὲ καὶ ὅστα ύγρα, καὶ ἀεράθμος, πᾶν ψύχοντα
γε ταῦτα. ὄλος δὲ ἀεράθμος καὶ ὄλον ὑδωρ οὐ
λέγεται, αἴ μη μεταφορά. παντας δὲ λέγεται,
ἐφ' οἷς τὸ πῦρ οὐ εἶφ' ἔνι, ὅπερ τούτοις πήγα,
οὐδὲ διηρημένος, πᾶς δέ τοι ἀεράθμος πάντας
οὐδεποτέ εἴη μορφής.

Κεφαλαιον κ?

Kολοβὸν δὲ λέγει^{τι} τὸ ποσῶν, οὐτὸ τυ-
χὴν, ἀλλὰ μετεῖσον τὸ ἡμέτον δὲ^{τι} τὸ^{τι} καὶ
ὅλων. τὰ τε γῆς πόσοι, καὶ κολοβὰ θατέρου ἀφα-
ευκήριον ἔνος (καὶ γῆς τὸν τὸ κολοβώματα καὶ τὰ
λαιπὸν ὁ δέποτε δέσμοι) δεῖλι ὅλως ἀειθίμος οὐτ-
δεῖσι. καὶ γῆ τὸ οὐσίαν δεῖ μηδενί εἰ μάλιστι κα-
λοβός, ἐπ τὸν δὲ^{τι} κύλικα. ὃ ἀειθίμος, οὐτὸς
οὐδέτος περιέχει τούτους καὶ αὐθιμοιμερῆ^{τι},
C τὸν δὲ ταῦτα πάντα. ὃ γῆ ἀειθίμος δέσμοι, καὶ
αἴσθησια ἔχει μέρη· διον, θυσία, τερίσια· ἀλλ
ὅλως τῶν μη ποτὲ οὐ δέστησι μιαφορεῖ, οὐδὲν κα-
λοβόν· οἶον υἱόλορ, οὐ πῦρ· ἀλλὰ δεῖ τοι αὐτὰ^{τι}?
αὶ καὶ τὸ οὐσίαν δέσμον ἔχει· ἐπισυνεχῆ· καὶ γῆ ἀρ-
μονίας ἔχει· οὐ μοιμεροῦ· μηδὲ καὶ δέσμον ἔχει, κα-
λοβός ἢ τὸ μέτρον· περιέχει τὸ τούτους, οὐδὲν δέσμοι
οὐδὲ ταῦτα οὐσιοῦν μορίας σερήνης καλο-
βά. καὶ γῆ δεῖς εἴτε τὰ πάντα τὸν τοσίαν, οὐτε τὰ δι-
πονιαν ὄντα· οἷον, αὐτὸ πεντηδῆν η μάλιστι, οὐ
κολοβός, αλλὰ αὐτὸν οὐδὲν δικαιωτήριον τι. καὶ
οὐ αἴσθητος, τὸν εἶμι σερήνη τὸν παλλία, αλλὰ
ἔπι αἴρωντος, καὶ τέτο οὐτεν, αλλ' οὐ μη
ἔχει γένους αἴρωντος δέσμον. διὰ τοῦτο οἱ φα-
λακροὶ οὐ κολοβοῖ.

Κεφαλαιού χι.

Ε ΓΕος λέγεται τὸ αὐτό, εἰδος ἡ ἡ γένεσις συνεγίς τῷ τὸ εἶδος ἔχοντα τὸ αὐτό. οἷον λέγεται ἕως αἱ αἰδηρώποι πάντοις ἦσαν, ὅτι ἕως αἱ ἡ γένεσις, συνεχῆς αὐτῶν, τὸ δὲ αὐτὸν εἴδος του παντούς εἰς τὸ εἶδον. οὕτω γὰρ λέγονται οἱ αὐτός ἐλαύνεις τὸ γένος, οἱ δὲ Καρεῖς, παῖδες δέ τοι ἐλαύνεις, οἱ δὲ δύο τὸ Γανός εἶδον τοῦ γένοντος· καὶ μελλον οἱ δύο τῷ τῷ γένοντος, ἢ τῆς ὑπέρ. λέγονται γὰρ καὶ δύο τῷ γένεσι τὸ γένος τὸ γένος, οἷον δύο τὸ Πύρρας. ἐπι δὲ αἱ τοῦ δημιουροῦ τῷ γενετικῶν γένος τῷ δημιουρῷ· ἡ τὸ σερέδων, τὸ σερέδων. ἐκεῖστον γὰρ τῷ γενετικῶν, τὸ αὐτὸν δημιουροῦ τούτον τὸ, τὸ δὲ σερέδων δέ τοι τούτον. τὸ τοῦ δὲ τῷ γενετικῶν γένον τῷ διαφοροῦς. ἐπι δὲ τοῖς λόγοις τὸ τοῦ γενετικῶν εἰπαμένην ὁ λέγεται